

2) Of betreft het diensten die overeenkomstig artikel 44 van richtlijn 2006/112 worden belast op de plaats waar de afnemer van de verrichte dienst de zetel van zijn bedrijfsuitoefening permanent heeft gevestigd of een vaste inrichting heeft, of, bij gebreke hiervan, op zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 30 maart 2012 — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH/SC Laminorul SA

(Zaak C-157/12)

(2012/C 184/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Verwerende partij: SC Laminorul SA

Prejudiciële vraag

Heeft artikel 34, punt 4, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (¹) ook betrekking op onverenigbare beslissingen uit dezelfde lidstaat (staat waar de beslissing is gegeven)?

(¹) PB 2001, L 12, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 11 april 2012 door Verenigde Douaneagenten BV tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 10 februari 2012 in zaak T-32/11, Verenigde Douaneagenten tegen Commissie

(Zaak C-173/12 P)

(2012/C 184/07)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirante: Verenigde Douaneagenten BV (vertegenwoordiger: S.H.L. Moolenaar, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- Het arrest conform de in deze hogere voorziening aangevoerde middelen nietig te verklaren;
- De Commissie in de kosten van de procedure te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) De **eerste twee middelen** betreffen schending van het recht doordat het Gerecht heeft geoordeeld dat verweerster terecht heeft geconcludeerd dat de EUR.1-certificaten zijn afgegeven op basis van een onjuiste weergave van de feiten door de exporteur.

Het Gerecht baseert zich hierbij op enkele voor meerdere interpretaties vatbare brieven daterend van ruim twee en halfjaar vóór de daadwerkelijke uitvoer, gericht aan het Departement van Economische Zaken, alsook op een bij vergissing onjuiste toepassing van de cumulatiereregeling, waarbij het Gerecht eraan voorbij gaat dat deze door de autoriteiten zelf als zeer ingewikkeld wordt ervaren.

Tevens miskent het Gerecht dat de Nederlandse douaneautoriteiten in de procedure voor het Gerechtshof te Amsterdam hebben verklaard niet te kunnen bewijzen dat de afgifte van de onderhavige certificaten inzake EUR.1-certificaten te wijten is aan de onjuiste weergave van de feiten door de exporteur.

- 2) **Middelen drie, vier en vijf** betreffen schending van het recht doordat het Gerecht heeft geoordeeld dat de douaneautoriteiten van Curaçao op het moment van afgifte van de EUR.1-certificaten niet wisten of hadden moeten weten dat de betrokken goederen niet voor preferentiële behandeling in aanmerking kwamen.

Volgens verzoekster gaat het Gerecht bij haar overwegingen voorbij aan het feit dat het Departement van Economische Zaken op Curaçao voor de afgifte van de EUR.1-certificaten tenminste één controle heeft uitgevoerd op de locatie van de exporteur. Daarnaast miskent het Gerecht dat de douaneautoriteiten op Curaçao bij afgifte van een EUR.1-certificaat de oorsprong van de betreffende suiker in samenhang met de bewerking van de betreffende suiker, controleren om zo de gekozen regeling te verifiëren.

Het Gerecht miskent tevens dat de EUR.1-certificaten zijn afgegeven door de douaneautoriteiten op basis van certificaten van oorsprong Form A („Form A”), op basis waarvan geen EUR.1-certificaten kunnen worden afgegeven.

Diezelfde douaneautoriteiten nemen bij binnenkomst van de grondstoffen in Curaçao de Form A's in ontvangst. Dat door een brand in het archief van de douaneautoriteiten op Curaçao precies deze Forms A verloren zijn gegaan, kan verzoekster niet worden aangerekend. Nu het archief is vernietigd, is niet meer na te gaan welke stukken in het dossier bij de douaneautoriteiten aanwezig zijn geweest.

De conclusie van het Gerecht dat de curator deze documenten aan de missie van verweerster zou hebben gegeven als deze in de administratie aanwezig zouden zijn geweest, is volgens rekwirant niet steekhoudend. Deze enkele overweging kan volgens verzoekster niet leiden tot de conclusie dat de Form A's er niet zijn geweest, gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de Cassation (Frankrijk) op 16 april 2012 — Association de médiation sociale/Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

(Zaak C-176/12)

(2012/C 184/08)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de Cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Association de médiation sociale

Verwerende partijen: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Prejudiciële vragen

1) Kan het grondrecht op informatie en raadpleging van de werknemers, neergelegd in artikel 27 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zoals gepreciseerd in de bepalingen van richtlijn 2002/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers in de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, in een geding tussen particulieren worden ingeroepen om een nationale maatregel ter uitvoering van de richtlijn te toetsen?

2) Zo ja, moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke bepaling die, onder meer om de wettelijke drempels voor het oprichten van organen voor de vertegenwoordiging van het personeel te bepalen, werknemers met de volgende contracten uitsluit van de berekening van het aantal werknemers van de onderneming: werknemers met een leerovereenkomst, een overeenkomst ter ondersteuning bij de terugkeer op de arbeidsmarkt, een werkbegeleidingsovereenkomst of een overeenkomst die de verwerving van een beroepsbekwaamheid moet vergemakkelijken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers in de Europese Gemeenschap — Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de vertegenwoordiging van de werknemers (PB L 80, blz. 29).

Hogere voorziening ingesteld op 16 april 2012 door The Dow Chemical Company tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 2 februari 2012 in zaak T-77/08, The Dow Chemical Company/Europese Commissie

(Zaak C-179/12 P)

(2012/C 184/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: The Dow Chemical Company (vertegenwoordigers: D. Schroeder en R. Polley, Rechtsadvocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— het arrest van het Gerecht in zaak T-77/08 vernietigen, voor zover het rekwirantes verzoek tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 5 december 2007 in de zaak COMP/38.629, zoals gewijzigd bij beschikking C(2008) 2974 def. van de Commissie van 23 juni 2008, voor zover deze betrekking heeft op verzoekster, afwijst;

— de beschikking van de Commissie van 5 december 2007 in zaak COMP/38.629, zoals gewijzigd bij beschikking C(2008) 2974 def. van de Commissie van 23 juni 2008, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op rekwirante;

— subsidiair, het arrest van het Gerecht in zaak T-77/08 vernietigen voor zover het rekwirantes verzoek tot aanzienlijke verlaging van de haar opgelegde geldboete afwijst;